

“Em defineixo un 15% mamut i un 85% «sapiens”

Acaba de publicar el llibre Mamut o sapiens. Deu inquietuds vitals per adaptar-se i emprendre. Vostè què és, un mamut o un sapiens?

Totes dues coses. Em defineixo un 15% mamut i un 85% sapiens.

Expliqui-ho.

Per mi, emprendre és més que canviar de feina. Emprendre és convertir una idea que tens, un somni o una bogeria, en realitat. El que passa és que moltes vegades aquestes idees estan en un món completament oposat d'on et mous. Per això dic que emprendre, més que canviar de feina, és canviar d'entorn, que és molt difícil. Si ets una persona amb una feina estable, un bon sou i ho tens tot solucionat, i dius que vols deixar l'empresa, muntar un projecte nou i canviar de feina, estàs a l'altre pol. Estem dient a molts emprenedors que emprendre és muntar una empresa i és fals, és més que això.

Parla molt d'entorn.

Ara tenim un entorn que està crispadíssim i d'aquí ve el títol del llibre. En aquest entorn tan crispat, si estàs més o menys content, pots decidir dues coses: una, queixar-te que tot va malament, que costa molt de canviar, buscar excuses i al cap i a la fi no fer res, i et passarà com als mamuts: t'acabaràs extingint perquè la força del medi és tan grossa que t'acaba abduint. L'altra aposta és acceptar que no ets un sapiens sinó un mico que et pots convertir en sapiens i que el principal avantatge que tens és un intel·ligència que t'ensenya a transformar el medi perquè aquest s'adapti a tu. Un emprenedor ha de provocar aquests canvis d'entorn perquè sigui propens al que vol fer i, a vegades, realment ha de crear entorns.

URE COMAS

En el seu últim llibre vincula les “deu inquietuds vitals” amb personatges reals, entre els quals hi ha un refugiàt bosnià, el pare prior de Montserrat i Jordi Pujol. Riba divulga emprenedoria a la ràdio, a la premsa escrita, al seu blog... i fent de professor. Ara està arrencant **Impreneur**, una consultoria que ajuda les grans empreses a ser emprenedores i quan fa xerrades no oblidar parlar dels seus fracassos.

Com es provoca aquest canvi?

He tingut la sort que a casa sempre m'han educat per fer el que vulgui o m'ho han deixat fer. Quan fas realment el que t'agrada, el que et motiva, és quan surt el teu talent, i llavors és quan ets més eficient. Les persones han de saber identificar clarament què és el que els agrada, en què són bones, en què destaquen, i a partir d'aquí construir projectes.

Sovint diuen que emprendre és l'única sortida a la crisi.

No és ben bé així, és una eina més que permet sortir de la crisi, però és molt dur. Tenim unes universitats que t'ensenyen coneixements, però emprendre no va d'això. Emprendre va d'acció, de tenir una idea i convertir-la en un projecte.

I d'equivocar-se.

Hi ha un amassa crítica que emprenen, n'hi ha poca, però òhi ha una gran quantitat de gent que té idees i no sap tirar-les endavant. Hi ha qui diu que són factors inhibidors, jo en dic inquietuds; coses que no saps articular, que et paralitzen, però quan en saps, corres. Per això reivindico les inquietuds, com ara la por, la por del risc, el fracàs... Amb aquesta inquietud, el fracàs, és com acabo el llibre. Quan fas alguna cosa t'equivoques i n'aprens.

Hi ha societats que ensenyen a assumir el fracàs.

Que digui que s'ha defracassat no vol dir que ensenyi a fracassar o que ensenyi a aprendre del fracàs. Diuen que els nord-americans estan immersos en la cultura del fracàs i que el currículum has de posar-hi dos o tres fracassos. Quan vaig a fer xerrades ho dic: “He creat una empresa, n'he deixat una altra, he tingut tants fracassos...” Ara, el problema és que has après d'aquest fracàs i què has aplicat. Perquè el fracàs va directe a la jugular; una separació és un fracàs estrepitos, una empresa que fracassa, també, va a l'autoestima. En el llibre explico una eina molt bàsica: com fer un currículum *fracassos*, com analitzar els teus fracassos. Hi ha una cosa pitjor que fracassar: frustrar-se. I si tens ganes d'emprendre i no ho fas i apostes per ser mamut, això t'acabarà explotant. Quan fas acció pots aprendre.

Educar en el fracàs?

Sempre ho dic: les persones que tenen fills, els han d'educar en el fracàs. El que s'ha d'evitar és que el fill es frustra. És el que em van ensenyar a casa: “Vols fer una cosa? D'acord, treballa i intenta-ho.” ■

Sempre ho dic: les persones que tinguin fills, els han d'educar en el fracàs